

Časopis Trefa 9

Školní časopis žáků a učitelů na ZŠ a MŠ Tupolevova, Praha

Úvodník redakce

Vážení přátelé, vítejte na palubě! Tento let, toto číslo vašeho oblíbeného časopisu, míří do jarních krajín plných lítání a blbnutí venku, pojídání zmrzlin a prvních spálenin od sluníčka. Doufáme, že vám tohle tolik očekávané období roku zpestří a prosluní i náš časopis. Co se v něm tentokrát skrývá?

Například můžete poznat dva zajímavé kluky z naší školy, kteří se věnují úplně odlišným oborům a oba

v nich vynikají. Jeden z nich je tanečník a druhý hokejista. Prožijete jeden velice příjemný den s naší milou paní učitelkou na španělštinu a možná vás překvapí, že tahle elegantní dáma je i výborná hudebnice. Přečtete si dopis sedmáků. Komu psali? No troufli si celkem vysoko, možná téměř nejvýše – až k patronu naší země svatému Václavovi. Co byste mu napsali vy?

Samozřejmě se také dozvíte o spoustě zážitků, kterými byl čas předjaří na naší škole přímo nabitý.

Tak čtěte a dobře se bavte!

Příjemný let bez čtvrtletních turbulencí vám přeje

Redakce

Kulturní tipy

Kristýna Marková:

Všem doporučuji film Bird Box, nebyl v kinech, ale dá se stáhnout s titulky. Žánrově jde o mix hororu, drama, sci-fi a thrilleru.

Hana Lancová:

Doporučuji všem návštěvu chrámu sv. Barbory v Kutné Hoře.

Pokud byste radši do kina, zajděte na animák Jak vycvičit draka 3. Podle mě je tento díl nejlepší.

Vlad Opalatenko:

Líbil se mi nový český film LOVENÍ, pokud máte rádi romantické filmy, zajděte na něj.

Úvodník pana ředitele

Zdravím všechny čtenáře Trefy!

Dnes mi dovolte malé zamyšlení nad fenoménem dnešní doby vás dětí, teenagerů, čímž je MOBIL!

Někdy si říkám, co byste dělali, kdyby ty mobily nebyly, tak už jsem měl dneska tři vily... - to je taková lidová písnička. Tu neznáte. Tu si asi na svých mobilech nepouštíte. Ale zpět k zamyšlení.

Spousta z vás nedá bez mobilu ani ránu. De facto vám přirostl do dlaně. Dá se ještě pochopit, že lidé sedící na zastávce nebo u lékaře z nudy a čekání „brouzdají“ po netu na telefonu. Ale je až neskutečné jít po Letňanech nebo po Praze vůbec a pozorovat, jak plno mladých lidí JDE po ulici a kouká do dlaně - mobilu. Nevidí a taky neslyší, protože mají sluchátka. Vrazit se skloněnou hlavou do sloupu, lampy, kolemjdoucího je ještě v pohodě, to Vás bude bolet jenom trochu hlava, horší to bude setkat se s jedoucím autem, cyklistou nebo tisícíhlavým průvodem za čistší Česko nebo davem jdoucím ze Sparty!

Ještě víc mě zarážejí momenty, kdy vidím mladé lidi sedět vedle sebe (v partě) na lavičce, v parku a nebo na zahrádce v restauraci, nebo dokonce v samotné restauraci, jak sedí jeden vedle druhého a místo toho, aby se bavili mezi sebou, tak každý má v ruce mobil. A nezávisle na sobě občas něco

prohodí nebo se zasměje... Tak to už mi hlava nebere vůbec!

Natáčení kamarádů na mobil bez jejich vědomí a souhlasu, natáčení dospělých nebo dokonce učitelů, to vše jsme s vámi probírali a vy víte, že to není správné a že se takto chovat nemáte! To taky patří do „zábavy“ s mobilem, kdy si můžete vykoledovat malér. Ve škole dvojku z mravů a mimo školu pár facek.

Zkuste si občas jeden den bez mobilu - bez připojení. On takový den už i existuje... je to 6. února! To bylo nedávno. Zkuste si to každý měsíc. Nebo to zkuste vydržet alespoň během doby, co jste ve škole! Není potřeba běhat do šaten, jestli nenapsal někdo zprávu, hrát tam hry... to už tu bylo a vy víte, že teď se tyto návštěvy šaten omezily na minimum. Přesto někteří „závisláci“ nezvládají a riskují mobil při hodině. Nebo si ho berou ven na velkou přestávku!

Neřešte pořád mobil a bavte se s lidmi okolo sebe. Nesed'te v šatně o velké přestávce s mobilem v ruce a pojd'te ven na školňák... plno z vás to tak dělá a užije si víc legrace.

S přáním slunných jarních dnů, hodně vajíček a plných kreditů!

Váš
pan ředitel

Anketa

„Vzpomínáš si na svůj první den ve škole? Jakou radu bys dal budoucím prňákům?“

Martina Brožíková, 9.B: Moc dobře si na něj nepamatuji, ale vím, že jsem byla hodně nervózní. Všichni tam ale byli moc milí a nebyl žádný důvod se bát. A na konci zápisu jsem si mohla vzít nějaký výtvar dětí z vyšších tříd.

Určitě bych jim poradila, aby se ničeho nebáli, nakonec zjistí, že je to ve škole zábava!

Tereza Leschtinová, 9.B: Ze svého prvního dne si pamatuji dvě věci – kornout plný sladkostí a kufřík, který jsme ve třídě dostali. Tehdy jsem byla naprosto nadšená z klouzačky na chodbě, ale s kým jsem seděla, si nevzpomínám.

Prvňáčkům bych vzkázala asi, aby se nebáli a pořádně si první třídu užili. Učitelé nekoušou. První třída uteče jako voda a za chvíli budete vybírat střední školy. Během těch let se vaše třída pořádně promíchá, někdo nový přijde, s jinými se budete muset rozloučit. Ale první třída je jen jedna!

Anička Bogdanová, 9. B: Ach ano, to už nějaký ten pátek bude. Vzpomínám si, že jsem dorazila v culíčku a s kornoutem plným bonbónů pro své budoucí spolužáky. Byla jsem tehdy hodně vyděšená, ale nakonec se za chvíli s tímhle kolektivem rozloučím a mohu říct, že jsem se dostala do nejlepší třídy, co jsem mohla. Co se týče rad, je důležité najít si kamaráda nebo partu, se kterou budou řešit vše, co je bude ve škole zajímat, udržovat si hezké vztahy s učiteli, protože pak vám budou vycházet vstříc.

Agnes Fialová, 9.B: Poradila bych jim, aby byli šťastní a v klidu a aby šli do třídy s kamarádem. Učte se, protože je to důležité, jinou povinnost

nemáte! V deváté třídě si to uvědomíte. Tak na to přijďte radši dřív! To je moje rada.

Lucka Jandová (3.A): První školní den jsem strávila ve škole jen jednu hodinu. Dostali jsme od paní učitelky kufřík a v něm všechny důležité potřeby na tvoření ve škole.

Kuba Kolčák (3.A) : Prvňáci, dobře se uče a nezlobte paní učitelku.

Anička Hrnčířová (3.A) : Byla jsem šíleně nervózní, ale bylo to zbytečné. Vy, kdo půjdete po prázdninách do školy, tak se vůbec nebojte, škola vás bude bavit. Tak žádný stres.

Karolína Kuncová (3.A): Nemějte žádnou trému, vykročte pravou a s úsměvem. Poslouchat učitele! Hlásit se! Nevykřikovat a hlavně si to užít.

Eva Kynclová (3.A): Doporučuji, abyste nezlobili paní učitelku. Paní učitelky jsou hodné, když děláte, co máte, nemají rády, když je neposloucháte.

Kuba Ekrt (6.B): Můj první školní den byl zajímavý, měli jsme super učitelku. Budoucí prvňáci chovejte se slušně a nezlobte, nemluvte sprostě.

Verča Hatašová (6.B): Od prvního dne jsme měli skvělou paní učitelku a hodného asistenta.

Anketa

Aleš Čech (9.A): Když jsem šel do první třídy, tak jsem se nejvíce těšil na kamarády ze školky a na nové děti. První jsme se seznámili s paní učitelkou a se školou, v dalších dnech jsme se více spřátelili s dalšími spolužáky.

Doporučuji prvňákům, aby si užili těch devět let.

Saša Plotnitská, 9.B: Když jsem měla jít poprvé do školy, měla jsem trochu strach. Šla jsem s kamarádkou, takže vím, že jsem se nebála zas tak moc. Z toho dne si ale bohužel skoro nic nepamatuji.

Rada pro prvňáčky? Užít si co nejvíc to jde, uteče to hrozně rychle a v devátém ročníku vám bude připadat, že jste do školních lavic zasedli teprve včera.

Denis Maršálek, 9.B: Byl to pro mě šťastný den, když už jsem byl velký kluk a mohl chodit s aktovkou.

Arina Pavlikova, 9.B: Poradila bych jim, aby se nebáli seznamovat s novými lidmi, protože s nimi budou devět let! Pokuste se vždy držet spolu a pracovat jako tým!

Filip Kočí, 9.B: Ano vzpomínám si, byl to zvláštní pocit, byl jsem vlastně strašně malý a mladý a připadal jsem si, jak kdybych šel na vysokou.

Prvňákům bych poradil, aby dobře vycházeli s učiteli – jsou to taky jenom lidé.

#trashtag

Připoj se k celosvětové výzvě, která je v poslední době hitem sociálních sítí!

Uklid' nějaké místo ve svém a okolí a pochlub se s fotkami místa před a po. Co původně vzniklo jako výzva znuděným pubertákům je nyní jednou z nejpozitivnějších věcí, se kterými se můžeme na netu setkat.

Každý z nás může změnit svět k lepšímu, aspoň trochu.

6. B uklidila pro nás všechny okolí školy – tak ať to chvíli vydrží!

Jeden den s...

... p. učitelkou Simonou Petrasovou

I když mám budík nařízený na 5:40, o začátku mého dne rozhoduje Gracián. Je to náš, pardon, dceřin kocour. A zatímco dcera si vesele lebedí na studiích v Linci, Gracián mi zpestřuje rána.

Existují dvě varianty:

1/ Venku je zima, kocour chrupe doma a ráno se dožaduje, aby byl vypuštěn (pochopitelně po důkladné snídani). To bývá kolem čtvrté hodiny ranní.

2/ Venku je teplo, Gracouš lítá za kočkami a po flámu se vyhladovělý vrací domů. Stojí mu za to vyskákat po střechách a parapetech do prvního patra a ječet u okna do koupelny : „Co jéééé? Kde jste kdoooooo? Chci jiiiiiiist!“ Někdy se mi podaří ho ignorovat až do 5:30.

To se to pak vstává jedna báseň! Ve svém věku už na sebe nemůžu spěchat, všechno mi trvá, pro spoustu věcí se vracím. Pohoda nastane až v autě, rovnám si myšlenky a říkám si : Co já těm svým žákům dneska předvedu? Moji zlatí šest'ácci, tak bych ráda, aby si španělštinu zamilovali. A co se sedmáky, když s nimi puberta mlátí tak, že jim je malá nejen třída, ale skoro celá budova BÉ ? V osmičkách si odpočinu, hezky pracují, ale pozor na usínání – jejich i vlastní. O devát'ácích nemůžu říct nic jiného, než že je to pokaždé jízda na horské dráze. A všechny má škola bavit, škola hrou.... Zatracený Komenský!

Po vyučování, celá zbrocená potem i pocitem dobře vykonané práce, odjíždím domů, většinou s taškou nacpanou sešity na opravování. Nenechám přece své žáky krnět! A na zasloužené známky se těší všichni. Nejdřív se ale vrhnu do ledničky, nakupím na talíř plno jídla a – přiznám se – zapnu telku. Je mi jedno, co dávají, tupě zírám a baštím. To je pohoda! Gracián si taky nacpe břicho, a tak spolu sedíme a vrníme. Nikdo další ovšem nesmí být doma, jinak by se po nás určitě zase něco chtělo.

Proto před návratem rodiny vyrazím na své koníčky. Bud' na tanec, sbory nebo do orchestru. Není úplně jednoduché stíhat všechno, ale

protože odborník radí, že jen tak se pedagog ochrání před vyhořením, obětuji se. Občas se nakupí více koncertů, ale i s tím si už poradím. Noty do ruky, sluchátka na uši a již kráčím na tramvaj. Naštěstí je u nás konečná, takže se v klidu usadím a než dojedeme na místo určení, umím jednu stránku. Že si u toho tiše broukám? No a co? Vždyť si nemusíte sedat vedle mě! A navíc, takové tramvajové Rekviem, to hned tak někde nedostanete.

Večer se vracím domů.

Uděláme si salátek, popovídáme si, pak otevřu svou školní brašnu a dávám se do oprav. Tu jsem

nadšená, tu se o mě pokouší mrtvice, tu si říkám, kde jsem udělala chybu, občas se dostaví velká radost. Ale pokaždé vím – moji žáci mě potřebují! A s tím vědomím zkontroluji budík a šťastná usínám. Zase zítra!

Jeden den s...

... Adamem Novákem z 8.B

Zase je ráno 6:00 hodin a mně se nechce vůbec vstávat do školy, ale prostě musím, je 6:30 a hádejte, kde jsem, ano, v posteli. Ted' mi teprve dochází, že není víkend, ale všední den, tak teda vstanu z postele a běžím do kuchyně, kde si dám snídani. Převleču se, provedu ranní hygienu a jdu do školy.

Je 7:20 a já jsem v autobuse, chvilku budu čekat před školou, ale to nevadí, aspoň si se spolužáky popovídáme o tom, jestli něco píšeme nebo ne, nebo jestli náhodou nebyl domácí úkol. Po šesti hodinách výuky jdu na školní oběd a pak rychle domů. Doma si udělám domácí úkoly a připravím se na taneční trénink. Cestou na trénink se učím třeba slovíčka nebo poslouchám hudbu, protože jezdím až do Hostivaře, a to je tak hodina cesty, tak proč toho nevyužít...

Jak někteří vědí, tancuju moderní balet, který mě moc baví a dost mě tento styl tance chytl, takže u něj hodlám zůstat. Tancuju v tanečním souboru Pop Balet, kde to mám opravdu rád. Letos jsem se souborem začal tančit večerní představení v divadle Hybernia. Vlastně kdybych přestal tancovat, tak nevím, co bych dělal, protože se tanci věnuji už 6 let.

No nic zpátky k mému dni.

Když dorazím na trénink, tak mě čekají 2 hodiny tvrdé práce, ono se to nezdá, ale 2 hodiny tance jsou opravdu někdy zdoluhavé a vyčerpávající, protože nejdříve máme půlhodinovou rozčívku poté diagonály to jsou takové menší baletní průpravy a nakonec samotné choreografie, které jsou někdy

opravdu náročné. Po dlouhém tréninku jedu domů samozřejmě vyčerpaný. Doma si udělám večeri v podobě toustů, umyju se a jdu spát.

Dobrou noc

Adam Novák, 7. B

Rozhovor

Rozhovor s Vaškem Šedivým, hokejistou ze 7.A

Od kolika let hraješ hokej?

Od šesti let.

Jak ses k hokeji dostal?

Jednou jsem šel s tatškou na veřejné bruslení a hrozně mě to bavilo. Poprosil jsem tatšku, aby mě přihlásil na přípravku.

Kde hraješ momentálně?

Za Letce
Letňany.

V jaké pozici?

Jsem v útoku.

Co tě na hokeji nejvíc baví?

Když dám gól a také hra v týmu.

Jak často trénuješ?

Každý den v týdnu, v úterý, čtvrtek a pátek dvakrát.

Míváš trénink před školou?

Chodím trénovat individuálně s trenérem. Vstávat v půl šesté je náročné, ale když přijdu

na normální trénink, cítím se dobře připravený.

Čeho bys chtěl dosáhnout?

Jako každý kluk, který hraje hokej – dostat se do NHL a vyhrát Stanley cup. (směje se)

Kdo je tvůj sportovní vzor?

David Pastrňák, protože hodně boduje v NHL a je mi sympatický.

Jaký jiný sport děláš nebo máš rád?

Fotbal a florbal.

Je pro tebe těžké skloubit tréninky a školu?

Zatím to stíhám v pohodě.

Čím bys chtěl být, kdyby to s hokejem náhodou nevyšlo?

Asi trenérem.

Děkujeme za rozhovor a přejeme ti hodně štěstí!

Jarní Petrklíč 2019

Oslavte s námi úspěch - 1. Místo Jakuba Šafaříka ze 7.B na prestižní hudební soutěži Jarní Petrklíč

21. 3., první jarní čtvrtek, jsme během 4. vyučovací hodiny opustili školu. Měli jsme namířeno na soutěž Jarní petrklíč do Kulturního domu Krakov.

Za naši školu jsme jeli s p. uč. Petráškovou tři - já coby zpěvák a dva třet'áci - Petr Pomazal (flétna) a Ester Hoblíková (violoncello), kteří soutěžili v kat. Mladší instrumentalisté.

Myslím, že asi v půl druhé to všechno vypuklo. V každé kategorii bylo celkem 25 soutěžících a já jsem byl 21. na řadě. Když jsem šel na pódium, měl jsem hodně dobrý pocit, ale měl jsem taky trému. Na pódiu se mi zpívalo moc dobře. Když se vyhlašovalo, kdo vyhrál, byl jsem hrozně překvapen, že jsem se dostal na 1. místo. Bylo to super. Určitě bych si to zopakoval. Ne kvůli výhře, ale kvůli zážitku. Jsem velmi rád, že jsem se mohl této soutěže zúčastnit.

Jakub Šafařík, 7. B

JARNÍ PETRKLÍČ

Co jsme v poslední době zažili?

aneb Nekonečný seriál ze života naší školy

Školní lyžák 2019

V únoru 2019 se žáci 2. stupně účastnili lyžařského výcviku v Peci pod Sněžkou. Cesta trvala 2 hodiny.

Jakmile jsme dorazili na místo, museli jsme ještě 3,5 km do kopce na hotel. Když jsme vyšlápli ten unavující kopec, tak jsme se ubytovali a šli jsme na oběd.

Během týdne jsme dělali kromě lyžování spoustu zábavných aktivit, např: chodili jsme do herny a hráli jsme společenské hry, hráli jsme ping pong...

4. den jsme měli velmi zajímavou a poučnou přednášku o tom, jak se chovat na sjezdovkách,

lanovkách a to hlavní, jak se zachovat, když spadne lavina. Na přednášce jsme se dozvěděli nějaké pomůcky hledání lidí, kteří jsou spadlí pod lavinou a spoustu takových zajímavých věcí, které dokážou být užitečné.

A konečně lyžování. Lyžovali jsme na snad úplně všech sjezdovkách. 1. večer nás paní učitelka Zýmová rozdělila do dvou týmů, v prvním byly děti z 6. a 8. ročníku a ve druhém lepší z 8. ročníku a 9. ročník. Paní a páni učitelé si každý den střídali skupiny. Na sjezdovkách spolu jezdili: paní učitelka Zýmová a Borecká, pan učitel Dvořák a Nývlt. Myslím si, že za všechny můžu říct, že jsme si všichni lyžák užili a těšíme se, že další rok pojedeme znovu.

Daniel Šibrava, 8.B

Karneval na Tupolevce

K masopustnímu veselí patří karnevaly, a proto ani u nás nemohl chybět. Naše paní vychovatelky ze školní družiny uspořádaly pro své žáky karneval v tělocvičně naší školy.

Děti měly připraveno mnoho zajímavých masek – šašek, spider-man, víla, lev, indiánka, pirát atd. Během karnevalu vyhrávala hudba, na kterou všechny masky tancovaly, a když se netancovalo, tak se soutěžilo o drobné ceny. Tento karneval byl vyvrcholením masopustního projektu, kdy se žáci v různých hodinách seznamovali s tradicemi.

Redakce

Domácí zvířata na Tupolevce

Už jste si někdy hladili slepičky? My ano. Naši školu navštívila paní farmářka, která s sebou přivezla slepici, kohouta a králíka. Dozvěděli jsme se zajímavé informace o chovu domácích zvířat. Zvířátka jsme mohli nakrmit, pohladit a

pomazlit. Dopoledne ve společnosti zvířátek jsme si velmi užili.

Redakce

Byli jsme na lyžáku

Letošní ozdravný pobyt na horách strávila ZŠ Tupolevova v Krkonoších.

Ubytování jsme byli v hotelu Astoria, který nebyl přímo v lyžařském areálu, a proto nás musel vozit na sjezdovky ski-bus.

V hotelu jsme si mohli vybírat z několika jídel a velice nám chutnalo. Sjezdovky byly krásně upravené, lanovky jezdily rychle a díky hezkému počasí z nich byl perfektní výhled. Celkově si žáci letošní pobyt na horách užili a už se těší na další.

Barbora a Tereza z 5.C

Jóga dětí se Sítou

Na konci února k nám do MŠ přijela pí. Síta Rojová se svým báječným pořadem pro děti.

Dopolednem nás provázela pohádka o medvídkovi, spousta písniček a básniček. Děti si

ani nevšimly, že vlastně cvičí. Měnily se v králíčky, žirafy, hady, opice a další zvířátka. Dokázaly bez vysvětlování, pouhou nápodobou opakovat různé pohyby a úžasně se zklidnily a vydržely soustředěné po celou dobu programu. Všichni, i ti nejmenší, si to opravdu užili.

MŠ Tupolevova

Husité

Představení, které jsme viděli v tělocvičně, vyprávělo o sporech mezi husity a křižáky. Herci (a současně také členové skupiny historického šermu) nám ukazovali život a zbroj obou znepřátelených skupin. Pak nám

také předváděli a vyprávěli, jak si v husitských válkách tito bojovníci vedli. Zbraně jsme si mohli vyzkoušet a také jsme mohli vylézt na vozovou hradbu. Všechno to bylo moc zábavné a poučné!

Talya Bozkurt a Kryštof Uchytíl, 7.A

Dny pro záchranu života

Den, kdy jsme měli dvě hodiny o první pomoci, byl úplně super. Naučili nás spoustu nových věcí, díky kterým můžeme druhým zachránit život.

Vlastně si můžeme zachránit i svůj vlastní život. Ukázali nám, jak můžeme zastavit masivní krvácení, když bychom měli prořízlou tepnu. To je podle mě hodně důležité, protože se to může stát komukoli kdykoli. Pak nám i ukazovali, jak dávají sádku nebo dlahy. Poté nás vzali ven a ukázali nám záchranářský vůz, který jsme si mohli i projít. Uvnitř nás pak čekala figurína, která měla masivní krvácení. Záchranáři vybrali

čtyři z nás, kteří museli toho člověka (figurínu) zachránit tím způsobem, který nás předtím učili. Tahle akce byla skvělá. Hlavně se všem vyplatí mít tyhle znalosti, protože můžou zachránit třeba umírajícího kamaráda. Stálo to zato!

Tereza Krzywdová, 7.A

Výroba látkových vajíček

Také už se připravujete na Velikonoce? My už jsme začali. Vyráběli jsme na prvním stupni látková vajíčka, která dala mnoho práce, ale jsou krásná.

A jak se samotné tvoření dařilo dětem:

Makarij: Paní Svát'a nám donesla vajíčka a krásné látky. Modrou, zelenou, oranžovou... Líbilo se mi to.

Maty: Dostali jsme vajíčka a látky, které jsme zapichovali do vajíčka. Bylo to moc těžké.

Evička: Bylo to trochu těžké, ale nakonec jsme to dokončili. Moc se mi líbily barevné látky.

Anežka: Paní nám přivezla naříznutá vajíčka a mnoho překrásných látek, které jsme pomocí

plíšku zapichovali do vajíčka. Byla to docela dřina a trvalo to dvě hodiny. Paní učitelka také dělala vajíčko.

Anička: Vpichovali jsme látky do polystyrenových vajíček. Bylo to zajímavé.

Třída 5.C zahrála divadlo mladším spolužákům

Pátáci zdramatizovali baladu od Karla Jaromíra Erbena Polednici. Dvě skupiny žáků si připravily rozdílné zpracování, obě skupiny však byly výborné. Na představení byla pozvána třída 3.A, neboť v jedné skupince vystupovala žákyně Jolanka Míčková z této třídy.

Jak hru vnímali žáci ze 3.A:

Johanka: Byli jsme na divadelním zpracování Polednice od K. J. Erbena. Vystupovala tam

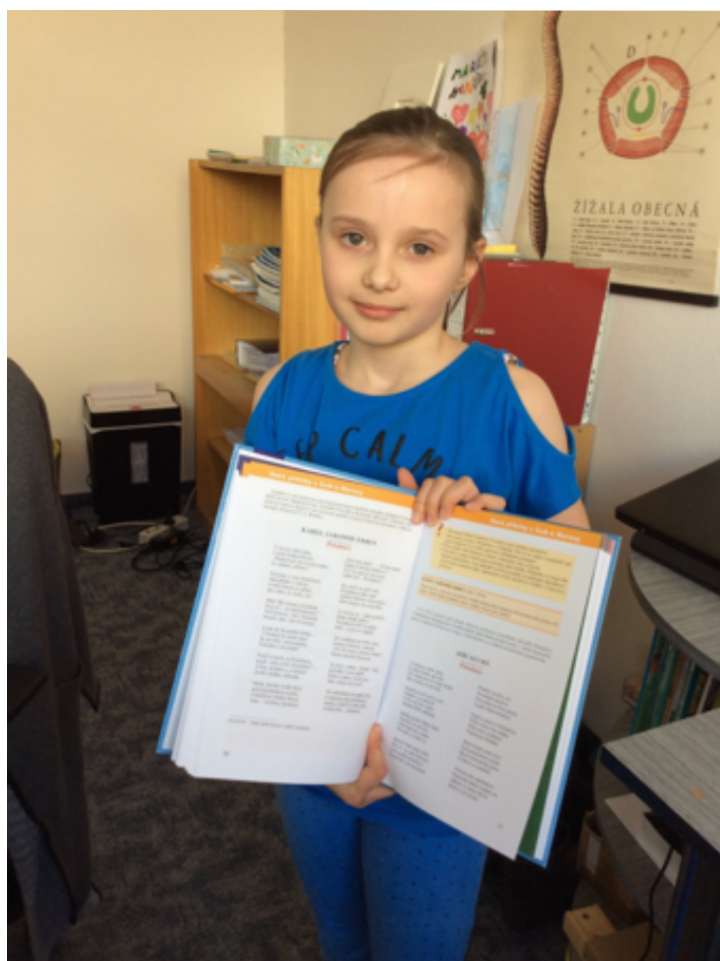
naše spolužačka Jolanka, hrála polednici. Bylo to úžasné.

Eliška: Paní učitelka Daňková nás pozvala na divadelní hru své třídy. Obě skupiny baladu zahrály krásně.

Radim: Byli jsme v 5.C na divadelní hře Polednice. Hrála tam naše spolužačka.

Kuba: Třída 5.C nám zahrála dvakrát baladu Polednice. Obě balady mě zaujaly. A Jolanka to zahrála moc hezky.

Anežka: Ve druhé skupině hrála naše Jolanka, ta měla hlavní roli. Vyprávěče dělala její sestra.

Jak jsme ve škole pekli schléb

Poslední březnový pátek jsme strávili skoro celé dopoledne ve školní kuchyňce. Naše třída si stejně jako několik dalších tříd objednala program Ekocentra Kbely s názvem Jak roste chléb.

Čtyři vyučovací hodiny utekly pod vedením paní Jany jako voda. Hlavní motivací pro děti bylo to, že si na konci každý odnese kousek svého vlastnoručně upečeného pečiva. Ale tomu samozřejmě předcházela celý proces výroby, který každý absolvoval. Čili zadělání, uhnětení, kynutí, tvarování, posypání kmínem či semínky, atd.

Kromě toho byl připraven doprovodný program, kterým byl vhodně vyplněn čas, kdy se čekalo na další krok výroby. Děti byly seznámeny s různými typy obilí a jeho využitím, zkoušely namlít mouku, mlátit obilí cepy, mluvilo se o celém procesu od přípravy pole na setí až po sklizeň, porovnávala se doba dávná s moderní a podobně.

Nevím, jestli všechny kusy, které děti napekly, byly jedlé. Každopádně voněly a vypadaly skvěle. Vůně táhnoucí se z kuchyňky do chodeb školy byla velmi lákavá. – Kolegyně mající kabinet hned vedle to komentovala slovy: „Kdo to má pořád vydržet, takovou vůni.“ – Jak jsem psal na začátku, tohoto programu se zúčastnily už jiné třídy. (A další to teprve čeká.)

Lukáš Hrubý

Mladí spisovatelé

Vymyšlená hra

Bazhokbal

Bazhokbal hrají 2 družstva o 4 hráčích. Hraje se 4krát 15 minut, po 2/4 zápasu je 10minutová přestávka a jinak je 5minutová. Cíl hry je dostat basketbalový míč do koše, ale je tu menší problém: všichni hráči jsou na ledních bruslích.

Herní plocha je z ledu a je 28 metrů na délku a 15 metrů na šířku.

Při zahájení hry hodí rozhodčí míč mezi dva hráče uprostřed hřiště, pak se hráči snaží dát koš jako u basketbalu. Když má některý z hráčů míč, některý jiný hráč ho může srazit na zem a získat tím míč, ale když hráč míč odhodí jinému hráči a jiný hráč ho srazí na zem, tak do konce čtvrtiny nehraje. Když ho srazí a on měl míč, tak ho druhý získá. Ale když se hráč sražený na zem nezvedne do deseti sekund, je vyloučen do konce poločasu, a když je to třeba, tak je ošetřen. Každý koš je za 4 body.

Tak štěstnou hru:D

Jan Mašek 7.B

Boj o přežití

Cílem této hry je to, že se musí obě postavičky dostat do domečku. Hru hrají dva hráči na jednom počítači.

Základní informace: Hraje se na počítači, jeden hráč hraje šipkami, druhý písmeny ve hře. Svoji postavičku si můžeš zvolit, např.: princ -

princezna, král - královna. Na herní ploše máš různé překážky, které musíš zdolat. Pokud jeden z hráčů nepřekoná překážku, hru hrají od začátku. Po klepnutí na tlačítko START hrají znovu. Závěr této hry je ten, že oba hráči překonají překážky a dostanou se do domečku. Každý překonaný level je pro hráče lepší, dostane body na úpravy postaviček.

Vendy Hladká, 7. B

Úvaha o povolání

Každé dítě někdy chtělo pomáhat ostatním. Proto se chtělo stát policistou nebo hasičem.

Ale později pochopilo, že to tak snadné není. Tak se rozhodlo vymyslet si lepší a lehčí práci.

Já jsem chtěl být popelář, protože bych se nemusel tak učit. Pak jsem se rozhodl být farmář kvůli prarodičům, ale teď už jsem se rozhodl, že budu grafik.

Musím se ale hodně učit, jinak se mi to nepovede. Bude to těžké, protože mně to moc nejde. Ale jestli se mi to povede, předpokládám, že mě to bude bavit a že u toho vydržím. Snad jsem si vybral dobře a zvládnou se uživit.

Kryštof Steinhäuser, 8. B

Dopis svatému Václavovi

Ahoj Václave!

Jsem ráda, že mám možnost Ti napsat tento krátký dopis. Je škoda, že nežiješ v této době, věřím, že bys dal zemi do pořádku. Dost by mě zajímalo, jak došlo k tvé vraždě. Může za to Boleslav? Nebo někdo z jeho družiny? Vím, že i tvá babička Ludmila by to tu taky dala dohromady. Všechny bych Vás, Přemyslovce, chtěla vidět naživo, až na Drahomíru, tu ráda nemám, lituji tě, že si měl takovou matku. Ještě že si tě babička vzala do větší péče. No nic, měj se v hrobě hezky a ahoj!

S pozdravem

Karolína Fürstová, 7. A

Drahý Václave,

píši ti dopis z budoucnosti. O tvém životě víme spíše z legend, které říkají, že jsi byl velmi pobožný a také na tehdejší ho knížete dost vzdělaný. Uměl jsi prý číst a psát. Na den tvé smrti máme svátek 28.9. Ty jsi zemřel roku 935 a my to slavíme o mnoho staletí dál. Jsi naším patronem, chráníš naši zemi. Zemřel jsi ve Staré Boleslavi, když jsi šel do kostela. My říkáme, že tě zavraždil jeden z Boleslavových přátel, ale co když to tak nebylo?. To nevíme, ale třeba se to někdy dozvíme.

Těšilo mě.

S pozdravem

Barbora Provazníková, 7.A

Milý svatý Václave,

všichni tady na Zemi si Tě moc vážíme a obdivujeme Tě. Cizincům vyprávíme o tvých dobrých skutcích. Zajímalo by mě, jestli jste s Boleslavem byli na sebe vždycky tak zlí? I Tvoji rodiče jsou pro nás moc důležití, Vratislav mohl být dobrým panovníkem, škoda, že tak brzy zemřel.

Hodně historiků zajímá, jak jsi vlastně zemřel Ty, takže pokud budeš mít čas, tak prosím odepiš.

S pozdravem

Tvá obdivovatelka

Kristýna Marková, 7.A

